

Artikel 30

Enhver anmodning, der indgives til centralmyndighederne eller direkte til de judicielle eller administrative myndigheder i en kontraherende stat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention, skal sammen med dokumenter og andre oplysninger, som vedlægges eller stilles til rådighed af en centralmyndighed, kunne fremlægges for domstolene og de administrative myndigheder i de kontraherende stater.

Artikel 31

I forhold til en stat, som vedrørende spørgsmål om forældremyndighed har to eller flere retssystemer, som anvendes inden for forskellige territoriale enheder, skal:

- a. enhver henvisning til bopæl i den pågældende stat forstås som en henvisning til bopælen i en territorial enhed i denne stat;
- b. enhver henvisning til loven i bopælsstaten forstås som en henvisning til loven i den territoriale enhed i den stat, hvor barnet har bopæl.

Artikel 32

I forhold til en stat, som i sager om forældremyndighed har to eller flere retssystemer, som er anvendelige på forskellige grupper af personer, skal enhver henvisning til loven i den pågældende stat forstås som en henvisning til det retssystem, som følger af loven i denne stat.

Artikel 33

En stat, hvor forskellige territoriale enheder har deres egne retsregler om forældremyndighed, skal ikke have pligt til at anvende denne konvention i tilfælde, hvor en stat med ét retssystem ikke ville være forpligtet dertil.

Artikel 34

Denne konvention skal i sager inden for dens anvendelsesområde have fortrin frem for »Konventionen af 5. oktober 1961 om kompetence og anvendelig lov med hensyn til beskyttelse af mindreårige« i forhold mellem parter, der er deltagere i begge konventioner. I øvrigt

skal denne konvention ikke begrænse anvendelsen af en international overenskomst, som er gældende imellem oprindelsesstaten og modtagerstaten, eller andre retsregler i modtagerstaten, som har til formål at sikre tilbagegivelse af et barn, som ulovligt er blevet bortført eller tilbageholdt, eller at tilrettelægge samværsret.

Artikel 35

Denne konvention skal mellem kontraherende stater kun finde anvendelse for så vidt angår ulovlige bortførelser eller tilbageholdelser, som finder sted efter dens ikrafttræden i de pågældende stater.

Hvis en erklæring er afgivet i medfør af artikel 39 eller 40, skal henvisningen i foregående stykke til en kontraherende stat forstås som en henvisning til den territoriale enhed eller de territoriale enheder, som denne konvention gælder for.

Artikel 36

Intet i denne konvention skal være til hinder for, at to kontraherende stater, for at begrænse de restriktioner, der måtte gælde for tilbagegivelse af et barn, indbyrdes aftaler at se bort fra sådanne bestemmelser i denne konvention, som måtte indebære sådanne restriktioner.

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 37

Konventionen er åben for undertegnelse af de stater, der var medlemmer af Den internationale privatretlige Haagerkonference på tidspunktet for dens 14. samling.

Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes, og ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i udenrigsministeriet i Kongeriget Nederland.

Artikel 38

Enhver anden stat kan tiltræde konventionen.

Tiltrædelsesinstrumentet skal deponeres i udenrigsministeriet i Kongeriget Nederland.